

ק"פ 24844/09/21 - אברהם אריה וירניק נגד שמחה מנדلسון

בית משפט השלום בירושלים

ק"פ 21-09-24844 מנדلسון נ' וירניק
תיק חיזוני:

מספר בקשה: 12

בפני	כבוד השופטת סיגל אלבו
מבחן	אריה וירניק
נגד	שמחה מנדلسון
משיב	

החלטה

לפני בקשה למחיקת קובלנה בטענה של הגנה מן הצדקה.

המשיב (להלן: "הקובל") הגיע כנגד המבוקש קובלנה המחייבת לבקשת תקיפה, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן מהומה ועלבן של אדם במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 194 (ב) לחוק העונשין.

הմבוקש טוען כי הקובל הגיע כנגד המבוקש תלונה במשטרת בגין תקיפה חמורה. משטרת ישראל בחנה את התיק והחליטה לסגורו, וזאת אף מבלי לחזור את המבוקש. לקובל עדמה אפשרות להגיש עrr על החלטת המשטרת, בהתאם להוראת סעיף 64 לחוק סדר הדין הפלילי. ואולם, הקובל לא הגיע עrr במועד ואך לא פנה בבקשתה להארצת מועד להגשת העrr. חלף זאת, בחר הקובל לפנות לבית המשפט על מנת שיבצע את עבודת המשטרת, לחזור ויגבש ממצאים.

הմבוקש טוען כי בכרך מבוקש הקובל לנצל לרעה את ההליך המשפטי, שהרי אין מטרת מוסד הקובלנה הפלילית לעקוף את עבודת המשטרת, ובית המשפט אף אינו ערCAST על החלטת הגורמים המקבעים. הקובל העדיף שלא להעמיד את טענותיו לבחינה מקצועית, ולא בצדוי, שכן הדעת נותנת כי בסופו של יומם לא ירשע המשיב במקום בו גורמי המקצוע סברו שאין לחזור את המבוקש. עצם ההחלטה שלא לחזור את המבוקש מעידה כי מתחילה היה ברור לגורמי המקצוע כי מדובר בתלונות סרק, ומטרתו היחידה של הקובל היא טרטרו המבוקש וגרימת נזקים כלכליים.

דין והכרעה

לאחר שشكلתי את טענות המבוקש, הגיעו למסקנה שאין מקום בשלב זה, ובטרם שמייעת הריאות בתיק, להורות על

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

ביטול כתוב הקובלנה ממחמת הגנה מן הצד.

ענין הגשת הקובלנה הפלילית הוסדר בסימן ב' לפרק ד' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982. במסגרת הוראות אלה, נקבעו המגבילות החלות על הגשת קובלנה פלילתית, ובכלל זה, הגבלה לעבירות מסוימות וכן סיגים נוספים החלים על קובלנה פלילתית. עם זאת, לא נקבעה הוראה המונעת מקובל להגיש קובלנה מקום בו המשטרת החלטה לסגור את תיק החקירה, או בחרה שלא לחקור את התלונה.

וראו בענין זה דברי המלומד י' קדמי בספרו "על סדר הדין בפליליים" חלק שני, הליכים שלאחר כתוב אישום א', מהדורה מעודכנת תשס"ט - 2009 (עמ"ד 957 ו-962):

"הזכות להגשת קובלנה בעבירה מן העבירות המוניות"

בתוספת השניה בחסד"פ אינה מותנית בסירוב לחקור או להעמיד לדין מצד הגורמים הממלכתיים הנוגעים בדבר, אלא זהה זכות עצמאית וניתן לעשות בה שימוש הן ללא פניה לגורמים הממלכתיים והן לאחר שאלת מסרבים לפועל...

קובלנה מוגשת ע"י הקובל במישרין לבית משפט השלום...

ואין נפקא מינה אם הוגשה בקשר אליה קודם לכן תלונה במשטרה או אם נתקייםה חקירה בעניינה. קובל רשאי להגיש קובלנה ללא כל פניה מוקדמת לגורמי החקירה בקשר אליה, ועל אף החלטת הגורמים המוסמכים שלא לטפל בעניין נשוא הקבילה, אם שלא לחקור בו ואם שלא להעמיד לדין

בגינו...ההחלטה הגורם המוסמן שלא לחקור בעניין נשוא הקובלנה או שלא להעמיד לדין איש בקשר אליו מקובל להסביר את תשומת לב הקובל לזכותו להגיש קובלנה בקשר לאותו עניין (על אף החלטת הגורם המוסמן כאמור).

מכאן, שازרח רשי להגיש קובלנה פלילת על אף שגורי האכיפה החליטו שלא לחקור את התלונה באותו עניין, כפי שהיא בעניינו של הקובלן (ראו והשוו: ק"פ 18-03-1897 מטה נ' קסיס (פורסם בנו, 16.6.2).

ב"כ המבקש הפנה לפסק הדיון שניתן על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 12/1955 **שאל נמרי נגד משה בנימיני והיעץ המשפטי לממשלה** (פורסם בנו). ואולם, הנסיבות שם היו שונות. באותו מקרה, בית המשפט העליון אישר את החלטת בית המשפט המחוזי לבטל קובלנה פלילת שהוגשה לאחר שהמדינה חזרה בה מכתב אישום כנגד הנאשם במהלך ניהול פרשת התביעה נגדו.

בית המשפט העליון קבע בעניין נמרי כי לאחר שהמדינה חזרה בה מן האישום לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי, אין מקום להגשת קובלנה פלילת פרטית בגין אותו עניין, וכי קובל פרטיא אינו יכול "לעקוּף" את שיקול דעתה של הפרקיות ולשוב וליזום הליך סרק לאחר שזו כבר הגישה כתוב אישום, שהסתיים ללא הרשות, ואם עשה כן, הרי שהשימוש בטענה של הגנה מן הצדק הוא דבר במקומו.

שונים הדברים הם במקרה זה, בו לא הוגש כתוב אישום נגד המבקש והתיק נסגר על ידי המשטרה. העדרCHKירה משטרתית אינו חוסם בפני האזרח אפשרות למש את זכותו להגיש קובלנה פלילת.

לפיכך, אני דוחה את הבקשה למחיקת הקובלנה בטענת הגנה מן הצדק. מובן, כי אין באמור כדי להביע עדמה כלשהי לגופה של הקובלנה שהוגשה.

ניתנה היום, ח' סיון תשפ"ב, 07 יוני 2022, בהעדר הצדדים.